

Panium – Tizenhármasszám

Visszatérés Paniumba

Jeff Pippenger

2026-02-17

Caesarea Philippitől Caesarea Maritimáig, útközben megállva a Megdicsőülés hegyénél; Péter annak a száznegyvennégyezernek a jelképe, akik elérkeznek a trombiták ünnepének útjelzőjéhez azon a vonalon, amely a Leviticus huszonharmadik fejezetének huszonkét versből álló két vonalára épül, összhangban a pünkösdi időszakkal Krisztus idejében. A Leviticus huszonhárom, a keresztt, a pünköszt és Kornéliusz Péterért küldése; mind egybeszerkesztetnek sorra sorral a harmadik, hatodik és kilencedik óra szimbolikájával.

Krisztus a kereszten a harmadik, a hatodik és a kilencedik órában; Péter pünkösdkor a harmadik és a kilencedik órában, valamint Kornéliusz a kilencedik órában; továbbá Péter Joppében a hatodik órában és Caesarea Philippien a harmadik órában összefügg Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenharmadiktól tizenötödikig terjedő verseivel, mert Caesarea Philippi egyúttal Panium is.

Péter pünkösdkor Jóel könyvét prédikálta, és amikor Péter Kornéliusz házanépének előadta üzenetét, a Szentlélek kitöltetett a pogányokra, miként pünkösdkor a zsidókra is kitöltetett. A Szentlélek kitöltetése a zsidókra, majd ezt követően a pogányokra az utolsó napokban történő Szentlélek-kitöltetést jelképezte. Az utolsó napokban történő kitöltetés kettős: a 9/11-nél kezdődik egy meghintéssel, amely végül az Éjféli Kiáltás hirdetéséhez jut előre, amely elér a vasárnapi törvényig, majd a harmadik angyal hangos kiáltásává lesz, ahol és amikor a késői eső mérték nélkül tölteti ki.

Örvendeztetek tehát, Sion fiai, és vigadjatok az Úrban, a ti Istenetekben; mert megadta nektek az első esőt igaz mérték szerint, és esőt bocsát rátok, korai esőt és késői esőt az első hónapban. És megtelnek a szérűk búzával, és túláradnak a sajtók bortól és olajtól. És kárpótollak titeket azokért az évekért, amelyeket megemésztett a sáska, a cserebogár, a hernyó és a szöcske, az én nagy seregem, amelyet rátok küldtem. Jóel 2:23–25.

Péter azokat képviseli, akik részt vesznek a korábbi, mérsékelt meghintés történetében szeptember 11-től a vasárnapi törvényig, valamint a késői esőben is, amely helyreállítja azokat az „esztendőket”, amelyek Laodicea hetednapi adventizmusának fokozódó lázadását jelképező négy nemzedék pusztítása által vesztek el. A templomban, a kilencedik órában, Péter Jóel könyvének az esztendők helyreállításáról szóló üzenetét mutatta be.

Térjete meg azért, és forduljatok meg, hogy eltöröltsenek a ti bűneitek, amikor eljönnek a felüdülés idei az Úr színétől; és elküldi Jézus Krisztust, aki nektek előre hirdettetett: akit az égnek kell befogadnia mindaddig, míg eljön az újjáteremtése mindenkinek ideje, amelyekről Isten szólt minden ő szent prófétájának szája által a világ kezdete óta. Mert Mózes valóban azt mondta az atyáknak: Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek, a ti atyátokfiai közül,

hozzám hasonlót; őt hallgassátok mindenben, amit csak szól néktek. És léssen, hogy minden lélek, amely nem hallgat arra a prófétára, kiirtatik a nép közül. De mind a próféták is, Sámueltól fogva és azután mindazok, akik szóltak, szintén megjövendölték e napokat. Cselekedetek 3:19–24.

A bűnök eltörlése Krisztusnak a vizsgálati ítéletben végzett végső munkája, és az eltörlés Isten házában kezdődik.

Mert itt az ideje, hogy az ítélet az Isten házában kezdődjék; és ha először mirajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? És ha az igaz is alig tartatik meg, hol jelenik meg az istentelen és a bűnös? Azért akik az Isten akarata szerint szenvednek, ajánlják lelküket a hű Teremtőnek, miközben jót cselekszenek. 1 Péter 4:17–19.

Péter pünkösdkor, valamint Kornéliusz házában, a tengerparti Cézareában is megértette, hogy Jóel könyve beteljesedik. A pünkösd a vasárnapi törvényt jelképezi, amikor az ítélet befejeződik Isten háza számára, majd áttérjed a pogányokra. Az ő üzenete a vasárnapi törvény idején ugyanaz az üzenet, amelyet az Éjféli Kiáltás megérkezésekor hirdettek. Az alfa-kijelentés annak a prófétai időszaknak a kezdete, amely az ómega-kijelentéssel ér véget. Péter azokat jelképezi, akik az üzenetet hirdetik, és az üzenet a felhatalmazásával kezdődik, amelyet az iszlám szamarának eloldása jelez. A szamarat eloldják, hogy jelezze az Éjféli Kiáltás kezdetét, és ismét eloldják a vasárnapi törvényt, amely az Éjféli Kiáltás lezárása.

Péter ennél fogva azokat is jelképezi, akik megjövendölték az iszlám csapását az Egyesült Államokra. Péter üzenete az Éjféli Kiáltás idején annak az üzenetnek a helyreigazítása, amely az első csalódást jelezte, valamint a késedelem idejének kezdetét. Péter ezért azokat jelképezi, akik az Éjféli Kiáltás üzenetét hirdetik, és akik átmentek az első alapvető próbán, amely 2024-ben érkezett el, és 2025. május 8-án az első amerikai pápa megválasztásával zárult le, Dániel tizenegyedik fejezete tizenegyedik versének beteljesedéseként.

A kürtzengés ünnepétől a pünkösdig tartó időszak a pünkösd időszak harmadik és döntő próbája, amelyet a 3Mózes huszonharmadik fejezete szemléltet. A három angyalra vonatkozó egyik alapvető, amelyet White testvérnő azonosított, egyúttal egyszerű alapvető matematika is. Rámutat arra, hogy nem lehet harmadik üzenet első és második nélkül. Mivel Péter a pünkösd vasárnapi törvényénél Joel könyvét hirdeti, ugyanígy Joelt tanítja az Éjféli Kiáltás üzenete hirdetésének kezdetén is, amely a pünkösd időszak próbaköve és harmadik próbája. Ennél fogva Péter a hűségeseket képviseli abban a háromlépcsős próbatételi folyamatban, amely akkor kezdődött, amikor Jézus Krisztus kijelentése felnyitotta, 2023. december 31-étől kezdődően. Ha Péter jelen van a harmadik lépésnél, akkor végig kellett járnia az előző két lépést is, mert nem lehet harmadik első és második nélkül.

A száznegyvennégyezer elpecsételésének időszaka 9/11-kor kezdődött, és megnyitott egy háromlépcsős próbatételi folyamatot, amelyet a 9/11 trombitaszava jelképezett, hogy visszatérjenek az alapokhoz; majd megérkezett 2020. július 18-án az első csalódás próbája. E történelem harmadik próbája a vasárnaptörvény. Egy prófétai puszta érkezett el 2020. július 18-án, és ezen pusztai időszakon belül 2023 júliusában egy „hang” kezdett kiáltani, majd 2023. december

31-én, huszonkét évvel 9/11 után, megkezdődött Jézus Krisztus kijelentésének felnyitása. 2023-tól a vasárnaptörvényig (amikor a 2300 nap tökéletes beteljesedése végbemegy) azonosítható a 2023-tól a vasárnaptörvényig tartó időszak úgy, mint amely „23”-mal kezdődik és „23”-mal végződik, mert az 1844. október 22-i bezárt ajtó előképe a vasárnaptörvénynél bekövetkező bezárt ajtónak. A 2300 éves próféciát a 2300-ban szereplő „23” jelképezi.

1844 az első és a második angyal történelmének végét jelentette. E történet az első angyal 1798-as megérkezésével kezdődött, és negyvenhat évvel később, 1844-ben ért véget. Ez a negyvenhat esztendő a millerita templomot jelképezi, amelybe Krisztus 1844-ben hirtelen belépett. Az emberi templom mind a férfi, mind a nő esetében „23” kromoszómára épül, ily módon a „23”-at annak a munkának jelképeként jelölve meg, amelyet Krisztus 1844-ben kezdett meg. E munka abban állt, hogy istenségét egyesítse a mi emberségünkkel. Jézus a természeti világot használja fel a szellemi dolgok szemléltetésére, és azt a munkát, amely 1844-ben, a 2300 év végén kezdődött, a „23” férfi kromoszóma és a „23” női kromoszóma egyesülése szemlélteti. Amikor egy férfi feleségül vesz egy nőt, ketten egy testté lesznek, és ez a házasság az, amit Krisztus 1844-ben kezdett meg. Az 1844-es bezárt ajtó egybeesik a vasárnaptörvény bezárt ajtajával, és annak a bezárt ajtónak a jelképe a „23”.

2023. december 31-étől a vasárnaptörvény „23”-áig egy olyan időszak azonosítható, amely egy alfa „23”-mal kezdődik és egy ómega „23”-mal végződik. Ez egyúttal a száznegyvennégyezer templomának időszakát is jelképezi. Ugyanez a történet a 9/11-től a vasárnaptörvényig terjedő időszak fraktálja. 1844-et a „23” szám jelképezi, és ez a halottak vizsgálati ítéletének kezdetét azonosítja. 9/11 az élők vizsgálati ítéletének kezdetét azonosítja, és ezért 9/11 is magában hordozza a „23” számot. A 9/11-től a vasárnaptörvényig terjedő időszak egy alfa „23”-mal és egy ómega „23”-mal rendelkező időszak. A 2023-tól a vasárnaptörvényig terjedő időszak a 9/11-től a vasárnaptörvényig terjedő időszak fraktálja, és ez az a hely, ahol a száznegyvennégyezer temploma felépül. A millerita templom egy negyvenhat éves időszak volt, ám az utolsó napokban idő többé nincs; és a millerita negyvenhat év az adventizmus kezdetén ugyanazon időszak előképe az adventizmus végén, és ez az időszak „23”-mal kezdődik és „23”-mal végződik, létrehozva a millerita negyvenhatos számot.

Mindhárom történet egy háromlépcsős próbatételi folyamatot szemléltet (a milleriták, 9/11-től a vasárnapi törvényig, valamint 2023-tól a vasárnapi törvényig). A történet Mihály trombitaszavával kezdődött, aki 2023. december 31-én feltámasztotta Mózeszt és Illést; és amikor Mihály, aki Krisztus, feltámaszt, azt trombitászó kíséri.

Maga az Úr fog alászállni a mennyből riadóval, arkangyal szavával és Isten harsonájával; és a Krisztusban elhunytak támadnak fel először. 1 Thesszalonika 4:19.

Mihály az arkangyal, és az ő hangja az Isten trombitájával együtt támasztja fel a halottakat, továbbá Júdás levele arról tájékoztat bennünket, hogy Mihály támasztotta fel Mózeszt.

Mihály arkangyal pedig, amikor az ördöggel vitatkozva Mózes testéről perlekedett, nem mert ellene káromló vádat emelni, hanem ezt mondta: Dorgáljon meg téged az Úr. Júdás 1:9.

Krisztus mint Mihály arkangyal 2023. december 31-én felnyitotta az Önmaga felőli kinyilatkoztatást, amikor ezután feltámasztotta Mózes és Illést, a két tanút, akiket 2020. július 18-án öltek meg. Ekkor érkezett el az alfa külső alapróba. Az angyal, aki 9/11-kor leszállt, megfújta Jeremiás trombitáját, miközben visszahívta a hűségeseket a millerita alapokhoz, és ezzel párhuzamosan Mihály trombitája bevezette az alapok próbáját. A próbát Dániel 11:14 jelképezi, ahol „néped erőszakos fiai” megalapozzák a külső látomást. A milleriták felismerték, hogy e verset Róma teljesítette be, és megalapozták a látomást.

2025. május 8-tól megkezdődött a templom felépítése a szeglet- és alapkövön. Harminc évvel 1996 után — amikor az 1989-ben felnyitott üzenet hivatalosan megalapított — megkezdődött a 2023. december 31-én felnyitott üzenet hivatalossá tételének folyamata.

Az 1989-es üzenet 1996-os hivatalos rögzítésére kétszázhusz évvel azután került sor, hogy annak történelmi tárgya 1776-ban megérkezett. A 2023-as feloldás huszonkét évvel azután következett be, hogy az 1996-os hivatalos rögzítés 2001. szeptember 11-én megerősítést nyert az iszlám prófétai megnyilvánulása által.

Péter e szent történelem azon hírnökeit jelképezi, akik mind az alap, mind a templom próbáját kiállják. A templom próbája magában foglalja a 2020. július 18-i sikertelen üzenet helyreigazítását. Harminc évvel azután, hogy az 1989-es üzenetet 1996-ban hivatalosan rögzítették, a templom próbája magában foglalja a Tennessee állambeli Nashville elleni iszlám csapásról szóló üzenet helyreigazításának, majd újbóli kihirdetésének munkáját. Az 1989-es üzenet hivatalos rögzítését az 1996-ban megjelent The Time of the End című folyóirat jelképezte. A folyóirat Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat versével foglalkozott, és azonosította a vasárnapi törvényt az Egyesült Államokban. Gondviselésszerűen egy már évekkel korábban Future for America névre elnevezett, de inaktív szolgálatot átadtak a mi szolgálatunknak a szolgálat korábbi vezetői, akiknek semmiféle világosságuk nem volt az 1989-es üzenetről.

1996-ban szolgálatunk a Future for America nevet vette fel, és megjelent az a kiadvány, amely előterjesztette azt az üzenetet, amely Amerika jövőjét Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat versében ábrázoltként azonosította. Az Egyesült Államok prófétai felemelkedése 1776-ban kezdődött, és „22” évvel később, a vég idején, 1798-ban, az Egyesült Államok megkezdte szerepét a bibliai prófécia hatodik királyságaként, „220” évvel 1776 után. 1996-ban az Egyesült Államok próféciaiban betöltött szerepéről szóló üzenet hivatalos formát öltött. Az 1776-tól számított „220” év, valamint az attól a ponttól 1798-ig terjedő „22” év kapcsolatban áll William Millerrel, aki 1831-ben tartotta első nyilvános előadását, „220” évvel a King James Bible kiadása után. Az adventizmus kezdete és befejezése hangsúlyozza annak az üzenetnek a hivatalos rögzítését, amely a vég idején felnyitattik.

Harminc évvel 1996 után, 2026-ban a templom próbája magában foglalja a 2020. július 18-i üzenet helyreigazításának munkáját. Így az 1989-es alfa üzenet, a végső nemzedék számára szóló üzenet, amelyet 1996-ban formalizáltak, egy harmincéves időszakot indított el, amely egy üzenet helyreigazításának és formalizálásának próbájával ért véget. Ez a harminc év a százhuszonnégy ezer papságának jelképe, akik formalizálni fogják az Éjféli Kiáltás üzenetét. Péter azokat képviseli,

akik ezt a munkát a második ómega templompróba időszakában végzik el.

White testvér arról tájékoztat bennünket, hogy Isten megengedi, hogy tévelygés támadjon népe körében, abból a célból, hogy tanulmányozásra indítsa őket.

„Isten felrázza népét; ha más eszközök csődöt mondanak, eretnokségek támadnak közöttük, amelyek megrostálják őket, elválasztva a polyvát a búzától. Az Úr felszólít mindazokat, akik hisznek az Ő Igéjének, hogy serkenjenek fel álmukból. Drága világosság érkezett, amely erre az időre szól. Ez bibliai igazság, amely feltárja a közvetlenül előttünk álló veszedelmeket. E világosságnak arra kell indítania bennünket, hogy szorgalmasan tanulmányozzuk az Írásokat, és a legszigorúbban vizsgáljuk meg azokat az álláspontokat, amelyeket vallunk.”

Ez a kijelentés egy olyan szakasz részlete, amely teljes egészében e cikk zárásául fog szolgálni. A cikkekben és a szombati Zoom-összejöveteleinken összetévesztettem néhány jelképet a Dániel 11:10–15 vizsgálata során, és noha megtettük a szükséges helyesbítéseket, eltérültem attól, hogy lezárjam a Pániumról szóló cikksorozatot — arról az ütközetről, amely a vasárnaptörvényhez vezet. Most eljött az ideje, hogy visszatérjünk Pániumhoz, és amikor ezt megteesszük, rendelkezésünkre fog állni annak a további bizonyítékvonala is, amelyet Péter képvisel Caesarea Filippiben, vagyis Pániumban.

Most visszatérünk Dániel tizenegyedik fejezetének tizediktől tizenhatodik verséig terjedő szakaszának vizsgálatához, amely a negyvenedik vers rejtett történetét szemlélteti. Szeptemberben hagytuk abba, tehát körülbelül öt hónap telt el.

„Péter arra inti atyafiait, hogy „növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és Megtartó Jézus Krisztusnak ismeretében.” Valahányszor Isten népe növekszik a kegyelemben, szüntelenül mind világosabb megértésre jut az Ő Igéjében. Szent igazságainak új világosságát és szépségét ismeri fel. Ez így volt az egyház történetében minden korszakban, és így lesz mindvégig. Ám amikor a valódi lelki élet hanyatlik, mindig megmutatkozik az a hajlam, hogy megszűnjenek előrehaladni az igazság ismeretében. Az emberek megelégszenek azzal a világossággal, amelyet Isten Igéjéből már elnyertek, és elbátortalanítanak minden további íráskutatást. Konzervatívvá válnak, és igyekeznek kerülni a vitát.”

„Az a tény, hogy Isten népe között nincs vita vagy felindulás, nem tekinthető döntő bizonyítéknak arra, hogy szilárdan ragaszkodnak az egészséges tanításhoz. Okunk van attól tartani, hogy nem tesznek világos különbséget igazság és tévedés között. Amikor az Írások vizsgálata nyomán nem merülnek fel új kérdések, amikor nem támad olyan véleménykülönbség, amely arra indítaná az embereket, hogy maguk kutassák a Bibliát, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy övék az igazság, akkor sokan lesznek most is, miként az ókorban, akik a hagyományhoz ragaszkodnak, és úgy imádnak, hogy nem tudják, mit.”

„Megmutattattott nekem, hogy sokan, akik azt vallják, hogy ismerik a jelenvaló igazságot, nem tudják, mit hisznek. Nem értik hitük bizonyítékait. Nincs helyes méltánylásuk a jelen időre szóló munka iránt. Amikor eljön a megpróbáltatás ideje, vannak olyan férfiak, akik most másoknak prédikálnak, s akik majd, amikor megvizsgálják az általuk vallott álláspontokat, azt fogják találni, hogy sok olyan dolog van, amelyre nem tudnak kielégítő magyarázatot adni.

Amíg ilyen módon próbára nem tették, nem ismerték nagy tudatlanságukat. És sokan vannak az egyházban, akik magától értetődőnek veszik, hogy értik, mit hisznek; de amíg vita nem támad, nem ismerik saját gyengeségüket. Amikor elszakadnak azoktól, akik velük azonos hitet vallanak, és kénytelenek egyenként és egyedül megállni, hogy megmagyarázzák hitüket, meg fognak lepődni, látva, mennyire zavarosak elképzeléseik arról, amit igazságként elfogadtak. Bizonyos, hogy közöttünk eltávolodás történt az élő Istentől, és emberekhez fordulás, az emberit állítva az isteni bölcsesség helyébe.”

„Isten fel fogja rázni népét; ha más eszközök csődöt mondanak, eretnokségek támadnak majd közöttük, amelyek megrostálják őket, elválasztva a polyvát a búzától. Az Úr felszólít mindazokat, akik hisznek az Ő igéjének, hogy ébredjenek fel álmukból. Drága világosság érkezett, amely e kor számára megfelelő. Ez bibliai igazság, amely megmutatja a közvetlenül előttünk álló veszedelmeket. Ennek a világosságnak arra kellene indítania bennünket, hogy szorgalmasan tanulmányozzuk a Szentírást, és a legkritikusabban vizsgáljuk meg azokat az álláspontokat, amelyeket vallunk. Isten azt akarja, hogy az igazság minden vonatkozását és tételét alaposan és kitartóan kutassuk, imádsággal és böjttel. A hívőknek nem szabad feltevésekben és homályosan meghatározott elképzelésekben megnyugodniuk afelől, hogy mi alkotja az igazságot. Hitüknek szilárdan Isten igéjére kell alapozódnia, hogy amikor eljön a próba ideje, és tanácsok elé állítják őket, hogy számot adjanak hitükről, képesek legyenek szelídséggel és félelemmel megadni a bennük levő reménység okát.

„Kavarjatok fel, kavarjatok fel, kavarjatok fel. Azoknak a témáknak, amelyeket a világ elé tárunk, számunkra élő valóságnak kell lenniük. Fontos, hogy amikor azokat a tanokat védelmezzük, amelyeket a hit alapvető cikkeinek tekintünk, soha ne engedjük meg magunknak, hogy olyan érveket használjunk, amelyek nem teljesen szilárdak. Ezek alkalmasak lehetnek arra, hogy elhallgattassanak egy ellenzőt, de nem tisztelik az igazságot. Szilárd érveket kell előterjesztenünk, amelyek nemcsak elnémitják ellenfeleinket, hanem a legszorosabb és legalaposabb vizsgálatot is kiállják. Azoknál, akik vitázókká képezték magukat, nagy a veszélye annak, hogy Isten Igéjét nem méltányosan kezelik. Amikor ellenféllel kerülünk szembe, komoly törekvésünknek arra kell irányulnia, hogy a tárgyakat úgy mutassuk be, hogy meggyőződést ébresszünk elméjében, ahelyett hogy csupán a hívő bizalmát igyekeznénk megerősíteni.”

„Bármilyen fokú is legyen az ember értelmi előrehaladása, egyetlen pillanatra se gondolja, hogy nincs szükség a Szentírás alapos és folyamatos kutatására, hogy nagyobb világosságot nyerjen. Nép gyanánt mindnyájunknak egyenként a prófécia tanulóinak kell lennünk. Komoly buzgósággal kell örködnünk, hogy felismerhessük a világosságnak bármely sugarát, amelyet Isten elénk tár. Meg kell ragadnunk az igazság első felcsillanásait; és imádságos tanulmányozás által tisztább világosság nyerhető, amelyet mások elé is tárhatunk.”

„Amikor Isten népe nyugalomban van, és megelégszik jelenlegi világosságával, bizonyosak lehetünk abban, hogy Ő nem fogja jóváhagyni őket. Az az Ő akarata, hogy szüntelenül előrehaladjanak, hogy befogadják a számukra ragyogó, növekvő és szüntelenül növekvő világosságot. Az egyház jelenlegi lelkülete nem kedves Isten előtt. Önbizalom lopózott be, amely arra vezette őket, hogy ne érezzék szükségét több igazságnak és nagyobb világosságnak.

Olyan időben élünk, amikor Sátán munkálkodik jobb kéz felől és bal kéz felől, előttünk és mögöttünk; mi pedig mint nép alszunk. Isten azt akarja, hogy hang hallatsszék, amely cselekvésre ébreszti az Ő népét.

„Ahelyett, hogy megnyitották volna lelküket, hogy a mennyből érkező világosság sugarait befogadják, egyesek éppen ellenkező irányban munkálkodtak. Mind a sajtó útján, mind a szószékről olyan nézeteket terjesztettek a Biblia ihletettségére vonatkozóan, amelyekre sem a Lélek, sem Isten Igéje nem ad jóváhagyást. Bizonyos, hogy egyetlen embernek vagy emberek csoportjának sem volna szabad elméleteket előmozdítania egy ilyen nagy jelentőségű tárgyban, hacsak nincs azok alátámasztására világos „Így szól az Úr”. És amikor emberek, akiket emberi gyarlóságok vesznek körül, akiket kisebb vagy nagyobb mértékben befolyásolnak a körülöttük ható hatások, és akik öröklött és kifejlesztett hajlamokkal rendelkeznek, amelyek távolról sem teszik őket bölcsé vagy mennyei gondolkodásúvá, vállalkoznak arra, hogy vád alá helyezzék Isten Igéjét, és ítéletet mondjanak afelől, mi az isteni és mi az emberi, akkor Isten tanácsa nélkül munkálkodnak. Az Úr nem fogja megáldani az ilyen munkát. Hatása romboló lesz mind arra, aki végzi, mind azokra, akik azt Istentől való munkának fogadják el. Sok ember elméjében a kétkedés ébredt fel az ihletettség természetére vonatkozóan előadott elméletek nyomán. Véges lények, szűk és rövidlátó nézeteikkel, alkalmasnak érzik magukat arra, hogy bírálják az Írásokat, ezt mondván: „Erre a szakaszra szükség van, arra a szakaszra pedig nincs szükség, és az nincs ihletve.””

„Krisztus nem adott efféle utasítást az Ószövetség Szentírásaira vonatkozóan, a Bibliának arra az egyetlen részére, amellyel az Ő korának népe rendelkezett. Tanításainak célja az volt, hogy gondolataikat az Ószövetség felé irányítsa, és világosabb fénybe állítsa az ott bemutatott nagy témákat. Izrael népe évszázadokon át elszakította magát Istentől, és szem elől tévesztette azokat a drága igazságokat, amelyeket Ő rájuk bízott. Ezeket az igazságokat babonás formák és szertartások fedték be, amelyek elrejtették azok valódi jelentőségét. Krisztus azért jött, hogy eltávolítsa a törmeléket, amely elhomályosította ragyogásukat. Mint drága ékköveket, új foglalatba helyezte őket. Megmutatta, hogy távolról sem veti meg a régi, jól ismert igazságok ismétlését, hanem azért jött, hogy azok valódi erejükben és szépségükben tűnjenek fel, olyan dicsőségben, amelyet korának emberei sohasem ismertek fel. Mivel Ő maga volt e kijelentett igazságok Szerzője, feltárhatta a nép előtt azok valódi értelmét, megszabadítva azokat a félremagyarázásoktól és hamis elméletektől, amelyeket a vezetők saját meg nem szentelt állapotukhoz, lelkiségük hiányához és az Isten iránti szeretet nélkül való voltukhoz igazodva fogadtak el. Félretette mindazt, ami megfosztotta ezeket az igazságokat az élettől és eleven erejüktől, és visszaadta azokat a világnak teljes eredeti frissességükben és erejükben.”

„Ha Krisztus Lelke van bennünk, és munkatársai vagyunk Ővele, akkor a mi feladatunk továbbvinni azt a művet, amelynek elvégzésére Ő eljött. A Biblia igazságait ismét elhomályosították a szokások, a hagyományok és a hamis tanok. A népszerű teológia téves tanításai ezeket és ezeket tettek szkeptikusokká és hitetlenekké. Vannak tévedések és ellentmondások, amelyeket sokan a Biblia tanításaként kárhoztatnak, holott valójában az Írás hamis magyarázatai, amelyeket a pápai sötétség évszázadai során fogadtak el. Sokan jutottak arra, hogy Istenről téves felfogást tápláljanak magukban, miként a zsidók is, koruk tévedései és hagyományai által félrevezetve, hamis felfogással bírtak Krisztusról. „Ha felismerték volna,

nem feszítették volna meg a dicsőség Urát.” A mi feladatunk, hogy feltárjuk a világ előtt Isten igaz jellemét. A Biblia bírálata helyett inkább igyekezzünk tanítással és példamutatással a világ elé tárni annak szent, életadó igazságait, hogy „annak hatalmas dolgait hirdessük, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket.””

„A köztünk fokozatosan elhatalmasodó gonoszságok észrevétlenül eltávolították az egyéneket és a gyülekezeteket az Isten iránti tisztelettől, és elzárták előlük azt az erőt, amelyet Ő nekik kíván adni.”

„Testvéreim, hagyjátok, hogy Isten Igéje úgy álljon, amint van. Az emberi bölcsesség ne merészelje csökkenteni az Írás egyetlen kijelentésének erejét sem. A Jelenések könyvében olvasható ünnepélyes fenyegetés figyelmeztessen bennünket arra, hogy ne foglaljunk el ilyen álláspontot. Mesterem nevében így szólok hozzátok: »Oldd le sarodat lábaidról, mert a hely, amelyen állasz, szent föld.«” Testimonies, 5. kötet, 707–711.